

ומדי

לכרי כזה זכור מזכרנו עוד חגב גררל מה שלמיתתי מעט קט ככונח(רש"י) שם, פנתם ב"מ בן אהרן הכהן, לפי
שהיו השבטי' מצ"י' אוחו הראית' בן פ' טי זה שפיט' אבי אמו עגלי' לפ' א' זהר'ג נשי' שבט מ' ישראל לפיכך בא הכהן'
ויחסו אחר אהרן, דהנה אי' במשנה (ב"ב) שני יוסף בן שמעון הדריס בעיר אחת אין מולי' אין שט"ת עליהם כילד יעשו
ישלשו ואם היו משולשים יכתבו כהן, (רשב"ם) ואם היו משולשים יכתבו כהן, לא שיכתבו השילוש וגם כהן אלא
שיכתבו כהן ואין לריך פו השילוש וזהו (רש"י) פנתם בן אלעזר בן אהרן הכהן, וביה השם לרש"י דמאחר שכתב
כהן אי"כ תו למה לי השילוש ומשני, לפי שהיו השבטים מבזים אוחו כו' לפיכך בא הכתוב ויחסו אהרן ולזה נכתב השילוש
ולא להימץ, אך לפי דעת (הזוהר) דכשדקר פנתם לומר י פרתה נשמתו ממנו מאימח שבט שמעון ונכנסה בו נשמת
נדב ואביהוא, וזהו (במדבר) וימת נדב ואביהוא כו' ויכהן אלעזר ואיחסר על פני אהרן אביהם, רש"י בחייו, ירלה
שהם נחכהנו בחייו אהרן משא"כ נדב ואביהוא לא נחכהנו בחייו אך לאחר מותו כשנתגלגל נשמתו בפנתם וס' פנתם
בן אלעזר מלד הגוף ובן אהרן מלד הנשמה אי"כ בלא"כ ל"ק מידי לפי דאין כאן שילוש רק תיבט כהן לסימן⁵

(קצ"ב) אם היו משולשין יכתבו סימן או כהן;
ואמרינן עלה בגמרא דף (קפ"ג ע"א) ואם שניכם
ככנים יכתבו דורות כ"ט מרובעין, וא"כ מוזכר
בשם מקום שיכתבו שם אמו לסימן אלא ודאי
דשאי שם אביו שחוחס בו וכן פולח לחורה, משא"כ
שם אמו אינו ניכר כלל אם לא שכל קורין אוחו
בשם אמו אז בודאי כ"י סימן כרז מרי בר רחל
ודויק, אבל בשני ניטין ש"כ כ"ח אינו נכון לדעה.
דנפ הראשון נכתוב פנים סכין, גם משכ"ח שפס
בלדק דהוי ש"י ממש דיחמרו דגם הפגש הוא
כ"ן וכן סגם כשני לכתוב פנים מזרע אהרן סכין,
לשג"ד היו לכתוב כן שזה מורה באמצע שהוא כ"ן
כדאי ביבמות (ע"ד ע"ב) חללה לאו מזרע אהרן
כ"א יבפרש סיבי שכותב הכהן דק"י"ל בכ"ח הככנים
למשיביו חללים, ומ"ש משי"כ מדאי קידושין דף (ס"ו
ע"ב) ויהיה לו ולזרעי אחריו בין זרע כהן ובין
זרע פסול ישי"ש, מלבד שכבר עמדו בחי"ש שם
וכתבו מזרע מכתב דוקא כשר ולא זרע פסול רק
כאן מזרע מיוחד ישי"ש, רק חין לזה א"ן ניקום
ונשמך לעשות מטעם במקום שנמרח ערוכה לחלל
לא מיקרי זרע אהרן, וחמה א"י על מעכ"ח דברי
אפי' בגמ' בני אדם חלל לא מיקרי זרעו של אהרן
סכין כדאי קידושין (ס"ו ע"א) דאמרו לו לינאי
אלכא הנח כהן ככונה לזרעו של אהרן, וכרי אמו
של ינאי נשחבת ונעשה חלל כמי"ש רש"י לכדי"א
ומי"מ אמרו לו שהוא א"י מזרעו של אהרן, ומכאן
רא"ה דאפי' חלל דרבנן לא מיקרי זרע אהרן
דברי שבויה אינו אלא י"דרבנן ודויק, ויחר ס"ה
נראה לכתוב מבני אהרן שזה שייך אפי' בחללים
מדאמרי' בבב"בא בח"כ (מוצא ברש"י אמור) בני אהרן
יכול אפי' חללים ת"ל ככנים וא"כ מוכח דחללים
מיקרי בני אהרן א"ן ג"ו אינו נכון לכתוב בנפ
ולחם דבר דילמא איכא איזה של בני אהרן ולא
דנפ על מה קאי וכדאי (בס"י ק"י"ס ע"ב) גבי
גד ב"ר"ך לכתוב דוקא בן אברהם אביט ישי"ש.
וכ"כ י"ש להבי"א ראי' דשס"ד י"ש לכתוב על ג"ש
חלל פ"פ סכין דכ"כ; מוסב על ס"ה, דברי מ"ט
בקר"א פנחס בן אלעזר בן אהרן סכין וג"ו ויהיה
לו ולזרעי אחריו ברי"ח ככונה פולח ואמרינן בזבחים
(ק"א) א"ר אלעזר לא נחכין פנחס עד שטרנו
לזמרי דכתיב ויהיה לו ולזרעו וג"ו ונחחלק קודם
שאמר לו כשי"ח עדיין זר ה"ה ועי"מ אמר בקר"א
פנחס בן אלעזר בן אהרן סכין א"י שכ"כ מוסב
על דס"י"ך ל"ה, אך י"ש לדחות דעכש"ו נעשה כ"ן
משי"ס קר"א לו כשי"ח כ"ן אבל לר"ב א"י דס"ל
כ"חם דלא נחכין פנחס עד ש"ס של"ס בין השנפים
והי"ט בי"י יחושע שנאמר וישמור פנחס סכין,
וא"כ עכש"ו עדיין ס"י זר ומוכח שס"ר דכ"כ; מוסב
על דס"י"ך ל"י דוקא וזה רא"ה גדולה לע"ד, א"ן
מדברי רש"י ש"ס ברי"ה ש"ס י"ש עדיין מקום עיון
ש"י וי"מ"ש פנחס סכין כתיב כ"ן לגבי פנחס
משא"כ כ"חם כתיב פנחס בן אלעזר בן אהרן סכין
קאי כ"כ; על אלעזר שיי"ש, א"כ מוכח מדבריו
דא"ס לא כתב רק פנים סכין קאי כ"ן גם על
בראשון רק אם כתב משולשים אז לא קאי כ"כ;
על בראשון וא"כ בג"ד עדיין נפל כא"י דינא בביר"א
א"ס לכתוב כ"ן בחלל בן כ"ן ואולי י"ש לכתוב פנים
בן סל"י כ"כ; משולשים האז י"א י"ד כל הדישוח
דוק בזה ס"ה, פ"כ נראה לפ"ד שהמוכח לכתוב
ש"ש לבד בלא ש"ס אביו שזה כשר לכלל הדישוח